

Titelverdediger in Tour de France moet weer opboksen tegen twijfels

Thomas vs. Frankrijk en

zijn ploeg

De tijdstritten wachtte vorig jaar alleen op 'Froomey' en in het bloedhete hotel van de eerste rustdag kreeg hij geen alro. Het duurde tot na etappe 17 voor Sky vol voor Geraint Thomas als Tour-winnaar ging. De zo gekwilde ploegster gaat voor zijn tweede met nog meer twijfels.

HANS VANDEWEGHE

Zondagochtend of misschien vanavond al bij de teambespreking voor de ploegrijdrit in en rond Brussel zal Geraint Thomas (G3) duidelijk worden of zijn ploeg dit jaar wel in hem geloofd. Vorig jaar had hij na een knappe overwinning in het Critérium du Dauphiné het statuut van schaduwkoptman gekregen om in Cholet op dag drie al van zijn wolk te vallen. "Ik wist niet wat ik hoorde in geval van pech zou alleen op Chris Froome worden gewacht. "Dus niet op mij", vroeg ik onze ploegleider Nico Portal. "Je moet dat niet persoonlijk nemen", zei hij. Ik dacht van: okay, got the message."

Pech bleef weg. Behalve dat BMC won, in feite een ideaal scenario met Greg Van Avermaet in die gele trui die hij nog even wilde houden. No worries bij Sky, dat aan de Tour was begonnen met een driekoppige falanx van rondwinnars: vervoudig Tour-winnaar Chris Froome had de Giro gewonnen, Geraint Thomas de Dauphiné en de jonge Colombiaan Egan Bernal had het in de zware Ronde van Californië schitterend afgevoerd. Van Bernal werd vermoed dat hij de Froome van 2012 kon zijn, beter dan zijn kopman (toen Bradley Wiggins) bergop, maar gebonden aan teamconsignes en vooraf opgelegde hiërarchie.

De Tour van 2018 hield geen rekening met die hiërarchie. Froome verloor al snel wat tijd, ident voor de hard werkende Bernal en van de sterkste ploeg in de Tour stond de tot tweede kopman gepromoveerde Thomas het best geplaatst. Na de aangekondigde terugval van geletruidrager Van Avermaet in de bergen zou hij het classement général aanvoeren.

GESPRONGEN ZEKERING

Op de avond van 15 juli volgde een nieuwe klap in het gezicht van de tweevoudige olympisch kampioen achtervolging.

"We hadden net de lange verplaatsing per vliegtuig van Roubaix naar Amneville aangevaren en toen we in ons hotel arriveerden, stond alleen alro op de gang, niks in mijn bloedhete kamer. Ik sleurde de alro van mijn gang naar binnen, maar toen sprongen de zekeringen. De ploegleiding watspande dat alleen Froome de alro aan mocht zetten. Ik dacht: ja hallo, dat zie je van hier, en ik zette ook mijn alro aan. Ik heb heerlijk gelachen op de rustdag, tot een uur of tien."

Na de eldke etappe naar La Rosière zou Geraint Thomas het geel aantrekken. Niet zonder een nummer op te voeren. Hij won die etappe en de dag later ook die op de L'Alpe d'Huez. Dat was de rit die Chris Froome had uitgekozen om orde op zaken te stellen in het peloton en de hiërarchie

Geraint Thomas groet de mensenmassa op weg naar de teampresentatie op de Brusselse Grote Markt. © BELGA

in de ploeg te herstellen. Toen Froome met nog drie kilometer te klimmen aanging, bleef Thomas gedisciplineerd zitten in het wiel van Tom Dumoulin die in tijdrijstijl rustig Froome weer inrekende. In de laatste hectometers gooide Thomas al zijn achtervolgingswattages in de schaal en reed leedloos uit het wiel, Froome inclusief. De avond van 19 juli werden de rollen bij Sky omgekeerd: alles voor G, Chris werd schaduwkoptman. Hoewel... Uit het boek met de voorspelbare titel *Mijn Tour de France* blijkt dat Thomas zijn eigen team niet vertrouwd en dat met name Froome zich niet bij de nieuwe pikorde neergelap. "Elke bergrijt zou hij aanvallen en de boel opblazen, met het risico dat we er allemaal aan gingen. Ik kon daar met hem niet over praten."

Froome bleek te overmoedig en liep twee keer op een counter. Pas na de ultrakorte etappe van 65 kilometer waarin hij weer tijd had verloren, legde 'Froomey' zich neer bij de situatie. In geen

'Is zo'n Tour dit allemaal waard, dat non-leven op de Teide, die strijd tegen de grammen vet, die constante argaan? Neen, het is maar koers'

GERAINT THOMAS
TEAM INEOS

enkele etappe nadat Thomas de gele trui had verloren, had hij ook maar één keer gereden in functie van het behoud van het geel, iets wat alle andere renners uit zijn ploeg in de jaren voordien wel hadden gedaan. Thomas: "Bijgevoeglijk voor een zeevoudige groteredwinnaar, maar wel vervelend voor mij."

VALPARTIJEN

Bij de start van de Tour de France is Geraint Thomas op basis van vorig jaar de kopman van Team Ineos, de opvolger van Sky. Maar nu is de Colombiaan Egan Bernal de schaduwkoptman na winst in de Ronde van Zwitserland. Thomas heeft niks gewonnen dit jaar. Hij werd vooraan verwacht in de Dauphiné maar belandte na een zware val in het ziekenhuis. Niet bepaald bevorderlijk voor het vertrouwen, niet was Thomas zelf of van de ploeg jegens Thomas. Bernal daarentegen is al lang op niveau. Die won Parijs-Nice

toen Thomas nog de flessen van zijn winterparty's naar het containerpark moest dragen en aan zijn crashhelm moest beginnen.

Bij Team Ineos drupt de twijfel ten aanzien van de Tour-winnaar van vorig jaar eraf. Een samenvatting van wat je in de wandelingen hoort: "Cs winter was niet goed en de val heeft hem toch wedstrijdrijkmeters gekost. Chris zat ook nooit stevig op de fiets, maar G heeft echt een geschiedenis met vallen. *Last year he won, but maybe this time he was just lucky.*"

Zwaar tegen dek gaan, het is een constante in de carrière van Geraint Thomas. Al een maand na zijn overstap van junioren naar beloften scheurde hij bij een val zijn milt. Iets later, bij de proef, kwam hij in een sprintrein zwart ten val in de Tour Down Under. Daarna brak hij zijn been en een pols in Tirreno Adriatico. Waar Froome er met de tijd in slaagde om meer en meer uit het gewoel te blijven - met uitzondering dan in de Dauphiné toen hij in een verkenning door zijn eigen schuld ten val kwam - ging het Thomas van kwaad naar erger, al had hij aan de meeste crashes geen directe schuld.

In de Tour van 2015 was hij de renner die tijdens een afdaling door Warren Barguil, die te snel in een bocht kwam, tegen een oude telefoonpaal en in het ravijn werd geknald. In de Tour van 2017, toen hij tweede stond na

6 Lance Armstrong mag niet in de van de Tour komen, maar Eddy (3 keer betrapt) wordt een hele

Chris Froome, was het Rafal Majka die hem deed vallen in een afdaling, wat hem een gekroond sleutelbeen kostte.

Dat volgde op de Giro, waar hij de onbetwiste kopman van de ploeg was en met de bergen in aantocht nog twee stond, klaar om de roze trui over te nemen. Misschien al op de Etna, waar hij als een razende in een razend peloton naartoe reed toen een politiemotor links achter een blinde bocht stond opgesteld en Wilco Koldeman er als eerste pal op knalde. Hij nam Thomas en anderen mee in zijn val. Thomas ontwrichtte daarbij zijn schouder en zou enkele etappes later gedemoraliseerd moeten opgeven. Ten slotte herinneren we ons allemaal de gouden rit van Van Avermaet op de Spelen in Rio en de renners die voor hem wegielen, letterlijk dan. Majka viel en wie viel over hem? Thomas.

BEER AND BOOZE

Chris Froome in een ziekenbed of op twee kruiken. Tom Dumoulin in de lappenmand. Primoz Roglic verdwenen van de planeet koers. In een normale editie speelt de Tour altijd wel een favoriet kwijt in de eerste heftige week. Nooit eerder is in het favorietenpeloton zo sterk geweld vóór de start, en dan moeten ze nog beginnen te vallen.

Met Geraint Thomas won vorig jaar voor het vierde jaar op rij een Brit uit de sterke Sky-formatie. De Tour-taal is meer dan ooit Engels: veertien van de laatste twintig edities zijn gewonnen door een Engelstalige, soms met een Tsaans, soms met een Australisch, Brit of Welsh accent.

Vooraf het Franse-Public heeft het belang van de dominantie van de Angelsaksen die in het begin nog hun best deden om de Fransen te pleziëren, maar de laatste jaren energie halen uit de vijandigheid van de toekijkers.

Thomas heeft het in zijn vorige Tour allemaal meegemaakt. Bij een van de laatste bergfinales probeerde een toeschouwer van over de nader ziele zijn arm vast te grijpen en hem van zijn fiets te sleuren. De Tour-zege en de vijandigheid jegens zijn ploeg, de opofferingen, de leeftijd, de vroege troefekans: Thomas beleefde het allemaal opnieuw. Wat resulteerde in een winter à la Bradley Wiggins, vol existentiële twijfel en *lots of beer and booze*. "Ik heb vaak gedacht: is zo'n Tour dit allemaal waard, dat non-leven boven op de Teide, die strijd tegen de grammen vet, die constante argaan van 'word ik niet gelukkig? Neen, het is maar koers'."

Ook tijdens de Tour dacht hij zo: als het mis gaat, dan gaat het mis, het leven gaat verder. De houding die vorig jaar zijn sterkste was, kan zich nu tegen hem keren: hij is de eerste tekenen van verslapping al of de wouderoed toeslaan. Neen, niet die eendaagsvliegen van Deceuninck-Quick-Step maar de echte wolven en niet het minst de jonge Colombiaanse wolf in zijn eigen team.

Ronde van Frankrijk

Ritten dagelijks live op Eén en Sporza Radio Vandaag live en duiding in De Morgen en op demorgen.be